

SLIKA 8 – Dekorativna funkcija¹⁵ (Foto: A. Pilipović)

Zaključak

Hidrogelovi se pojavljuju u mnogim područjima suvremenog života. No njihova je primjena tek na početku razvoja i eksploracije. Razvoj tehnike doveo je hidrogelove od početne ideje o primjeni u poljoprivredi do primjene u medicini, gdje se počinju rabiti sve češće i u sve kompleksnijim uvjetima. Njihova kompatibilnost s ljudskim tkivom i mnoga

druga povoljna svojstva omogućuju sve rašireniju primjenu u medicini. Masovna proizvodnja i daljnji razvoj mogli bi hidrogelovima sniziti cijenu i omogućiti rašireniju primjenu u poljoprivredi, čime bi zamijenili skupu infrastrukturu natapanja na mjestima gdje pada kiša, ali nedovoljno za trajnu poljoprivrednu. Hidrogelovi su vrlo perspektivna grana polimera te im je budućnost osigurana.

KORIŠTENA LITERATURA

1. www.thefreedictionary.com/hydrogel, 21. 1. 2011.
2. en.wikipedia.org/wiki/Hydrogel#Hydrogels, 21. 1. 2011.
3. en.wikipedia.org/wiki/Superabsorbent_polymer, 21.1.2011.
4. en.wikipedia.org/wiki/Sodium_polyacrylate, 8. 2. 2011.
5. Narain, R.: *Engineered carbohydrate-based materials for biomedical applications: Polymers, Surfaces, Dendrimers, Nanoparticles and Hydrogels*, John Wiley and Sons, Edmonton, 2011.
6. en.wikipedia.org/wiki/File:Sodium-polyacrylate.svg, 21. 1. 2011.
7. Jones, D.: *Injectable fillers: Principles and Practice*, Wiley – Blackwell, Oxford, 2010.
8. www.siliconehydrogels.org/, 21. 1. 2011.
9. De Mol, N. J., Fischer, M. J. E.: *Surface Plasmon Resonance: Methods and Protocols*, Springer, London, 2010.
10. coner.hr/ordinacije/?izdvojeno=66, 22. 1. 2011.
11. www.e13.physik.tu-muenchen.de/structpol/index.en.php, 21. 1. 2011.
12. www.biconet.com/soil/hydrogel.html, 22. 1. 2011.
13. www.golfworksinc.com/PRO-COM.html
14. en.wikipedia.org/wiki/Water_Gel_Explosives, 23. 1. 2011.
15. www.infojardin.com/foro/showthread.php?t=83828, 21. 1. 2011.

**Walter Hellerich, Günther Harsch,
Erwin Baur**

Werkstoff-Führer Kunststoffe

Carl Hanser Verlag, München 2010.
ISBN: 978-3-446-42436-4, cijena 69 €

Ovo je već deseto izdanje popularne knjige, što već samo po sebi dovoljno govori koliko se svojom koncepcijom već odavno dokazala u praksi. Nepromijenjena je ostala samo osnovna koncepcija preglednoga, kratkoga i jasnog prikaza osnovnih polimera. Sve ostalo je preradeno i dopunjeno jer je tijekom vremena došlo do mnogih promjena.

Knjiga je u pravom smislu vodič za sve koji se bave polimerima i polimernim materijalima ili

se žele u najkraćim crtama upoznati s njima jer daje opsežan pregled građe polimera, različitih vrsta polimera, njihova svojstva, ispitivanja i primjenu.

Novo izdanje sadržava i prikaz novih normi na području ispitivanja polimernih materijala. Tablice su proširene aktualnim podacima dobivenima iz baza podataka CAMPUS i Material Data Center.

Također su prikazani podaci za biopolimere. Oni su, što zbog ekoloških razloga, a što zbog problema raspoloživosti sirovina na osnovi nafte, danas često u središtu interesa i rasprava. Iako su u početku bili interesantni ponajprije na području ambalaže, danas se sve više susreću i na području konstruiranja, pa im je posvećeno jedno poglavje.

Dopunjena su i poglavja o reometriji i *pvT-dijagramima*, koji su nužni za proračune potrebne pri preradbi polimera.

Isto je tako tijekom godina došlo do promjena na području gospodarenja otpadom i recikliranja. Stoga su i ta područja obnovljena i dopunjena.

Sadržajno, knjiga je podijeljena u tri velika područja:

- građa i ponašanje polimera
- polimeri kao materijali
- ispitivanje polimera.

Svako od područja ima niz poglavja. U prvom dijelu to je osam poglavja u kojima su detaljno obrađeni osnovni pojmovi vezani uz kemijski sastav i građu polimera, dodaci, specifičnosti ponašanja, osnovni postupci preradbe i novo poglavje naslovljeno *Polimeri i okoliš* koje obrađuje područja recikliranja i energijske uporabe.

Drugo područje, također u osam poglavija, obrađuje sve vrste polimernih materijala, a počinje poglavljem o svojstvima i normama, posebno navedenima za ispitivanje duromera, plastomera, elastomera i elastoplastomera. S obzirom na promjene u normama tijekom posljednjih godina, ovo poglavje ima veliku praktičnu vrijednost. Posebnim poglavljima obuhvaćeni su i polimerni kompoziti, te pjenasti polimeri. U poglavljju *Posebni polimeri* obrađeni su kapljeviti kristali i vodljivi polimeri kao relativno nove skupine materijala.

Treće područje bavi se ispitivanjem polimera. Na jednome mjestu moguće je naći sustavno prikazane postupke određivanje pojedinih svojstava s opisom metoda i s odgovarajućim normama. Obrađena su područja određivanja mehaničkih, toplinskih, električnih, optičkih svojstava, ponašanja pri gorenju, upojnost vode i propusnost te kemijska postojanost. Posebno poglavje posvećeno je mjerjenju viskoznosti otopina i taljevine te karakteristikama tečenja važnima pri preradbi. Isto tako u zasebnim poglavljima obrađena su ispitivanja gotovih proizvoda s brojnim primjerima procjena na osnovi podataka dobivenih instrumentalnim metodama, prije svega mikroskopskim.

Na kraju je dodatak s navedenim jedinicama, opsežnom literaturom, kao i popisom proizvođača i dobavljača polimera te proizvođača instrumenata i uređaja za ispitivanje prema izboru autora knjige.

U svakom slučaju, to je knjiga koju je vrijedno imati.

Đurđica ŠPANIČEK